

ایرانی بادشاہ

یلے کسل کن ایران شہری بادشاہ لہ بوڑھا مید پنی انسوک۔ کھو لہ میراث
کھوانگ مید پنی انسوک۔ گوانہ یا فکرنگ کھو رگسید، ”تا نا لہ اولاد چی چنگ مید،
مید پانہ فی دی کھر زدونگ نہ مال جائید ادکنگمہ جٹا سسی زید۔“ زیرے نہ کھو وزیر
شیدا تھونس۔ تھونے نہ وزیر لہ زیرس، ”یلے فی وزیر کھری شردے نہ شہ کھول تا
کھیانگ لہ کڑا چک زیرید۔ گوانہ کھیانگ سونگسے تا لہ میراثی بندوبست چی بیاس نہ لیا نمو
گاید۔ مید نہ فی بادشاہی ختم گاید۔ فی بادشاہی ختم گوانہ کھری وزیر سہ ختم گاید۔
دو پڑے کھری شردے شہ کھول کھیانی تا لہ میراثی بندوبست چی بیوس۔“

زیر با چک وزیر لہ خمسمس، ”تا کھیانگ نہ نارگسے نسو دیڑے سونگسے نہ
کھیانگ نہ تا لہ سو دو کتوک؟ دو جوانی وخ لہ اپنا۔“ تا بادشاہ لہ دو زیر بو کھو لہ چھو پنچی
کھریبا سونگس۔ کھونگ نو سونگسے چھرے تھنگسے یودسوک، دیکھ کھو بوق کھیرے
فوقس۔

وزیری بوٹولیگی کمال یودپا۔ موسی زیرس، ”انالے فی اتایانگ لہ چہ سونگس؟“

”تاچہ بیک لے بوٹو دے زالونگ مہ سونگھی بادشاہ سی نا لہ مہ سکلہی لس
گن سکلہید۔ تا کھو رگسی اپو لہ سو دوتوک۔ کھو نا لہ میراٹی بندوبست چھی بیوس
زیرسید۔“

”لے اتایانی کھو لہ چہ زیرسید؟“

”تاچپ چدے اونگس لے بوٹو، نہ تا کھو لہ گوید زیرفا مید نہ گوا مید زیرفا
مید۔“

”لے ملی اتا ندانگ کھوے اوقٹو نوکری بے لا، گیونخے خدائی شزدے
دیکھ نہ کھوے شزدے کھ وزیر زیرے یانگ لہ منخ تھے طلب منے تتخواہ منے
ندانگ گنگمہ خسوین اے عوام گنگمہ نہ ژوخ مہ بیا۔ یانگ سونگ دوسے رنگ، سونگسے
یلے بادشاہ یری نمک چھی زمین دوکسے نہ تا یودپنی سیکھ نہ یانگ لہ بندوبست
بیاسے کھیونید، زیرس نہ یری خیرے سونگ۔ میدنا یری چہ سونگ؟ دوپا بادشاہ فیوکپو
ان، کھو لہ نا اونے من چھی فی فروفرالہ خزانے من زیرس نہ تھی ننگ پو آباد گ۔
لے اتا تریبی کھ پینے فیونئی۔ وزیر چالاک چن قابل دوکپی انپا۔ نری اتا لہ چہ
سونگس؟“ زیرے دے بوٹوسی کھو لہ جلتہ پلتے بیدپا۔ بیا نہ کھو بادشی کھرنگ رانگیا
لزوغید پاچویا۔

دیکھ نہ کھوسی بادشاہ لہ زیرس، ”یلے فی بادشاہ سلامت نایاڑے عرصے
یری نمک چچی زین تتخواہ لیلین دُوکسے نہ دو سے نایشا یود نہ سہ یری نمی بندوبست
چچی لہ گوید۔ یری شزدے نہ شہ کھول نایشا تا دُوکپدا نام لوقسے تھونمت، خزانے چک نا
اونے من پو خرچہ لہ فی فرو فرالہ منس نہ لیا نمو گوید۔ یانگ خزانے چک فی ننگ نُو کلے
تو ننگ۔“

”لیا نمو گگ“ زیرس۔ بادشاہ سی خزانے چک کھوے ننگ نُو کلے تنگس۔

یلے کسل تا اتا اونے من نہ بوئوسی اتا لہ زا جُمفا کھور بایانگفی زچس گن
 پچوسے جولنگ تنگسے تیار بیاسے یودسوک۔ اتا اونگس، اونگسے نہ دے جولی سنیا لہ تنگس
 بسم اللہ زیرے بیونگس۔ یلے کسل تا کھوٹوق ٹوقی لہ لہی رنگ فرید گن رگلین سونگسے
 سونگسے میولی تھنا چک لہ تھونا نہ کھولہ بادشاہ لہ خاتونی بندوبست چچی مہ سونگس۔ خلدس
 گلس دیرے کھو چک تھنگ چکنگ تھونس۔ تھونا چک دے تھنگ پیکھ فقیر چک
 یودسوک۔ دے فقیر پوسی جغنی لو کھور لہ سہ سلام ہلتے انسوک، نیچی لو کھور لہ سہ سلام
 ہلتے انسوک۔ یا طریقی کھ خدا لہ تسبیح تہلیل زیرین فچولین دُوکپی انسوک۔ دیرے کھو
 اونگمی وخ لہ کھو سلام ہلتین یودپا۔ کھو اونگفو کھولہ پتہ سونگس، ”انالے وزیر کھیانگ چا
 اونگس؟“

کھوسی سلام چچی بیاس، بیاسے نہ فقیر لہ زیرس، ”یلے اتا فقیر تھی دے زا
 لونگ مہ سونگفی بادشاہ سی کھوانگ لہ میراث مید زیرے کھوانگ لہ نمے ژلے تنگفی
 ان۔ نا میولی گرو بجی کھورس نہ سہ نالہ کھولہ میراثی بندوبست چچی مہ سونگس۔“

”اونایانگ پیکھ کوپتی دُوک“ زیرس۔ زیرے نہ کھو خدا لہ لقمہ زونس۔
 زونے نہ کھولہ زیرس، ”کھیانگ دی عصو کھورے سونگ۔ سونگسے دیکھ ژھر چچی
 دُوکپت دینگ سونگسے کُشولہ چک تیونگ۔ چک بُو دس نہ چک کھورے اونگ، نیس

بُودس نہ نیس کھورے اونگ، ینگ مہ تیونگ۔“

کھو دے عصو کھورے دے ژھر پنگ سونگس۔ دے ژھر پنگ نو کُشو لہ
فلو رُوٹوک یودسوک۔ کھو بسم اللہ زیرے چک تیانگس۔ تیانگما نہ لونگبا رولبا کُشو چک
ببس۔ ببا نہ کھو لہ خشمس، ”تا دی ژھر پنگ نو زدو چھنے من دیڑے کُشو گنگمہ دُو کسے نہ
دیو کھورے گو پڑے لیا نمو تازے چک لہ تیانگنو ک“ زیرے نہ ینگ لیکھر پو چک
تیانگس۔ تیانگما نہ یو سہ تھولے سونگس۔ گوا نہ کھو کھوانگ سہ لیگی خا چن چی یودسوک۔
یوپا سہ زگنے چک تیانگس۔ دانہ چک کھوانگ مہ بُودس، لونا چک کھوانگ مہ
چھدس۔ کھو گوے کھ تھولس، تھولبا نہ دے کُشو گنگمہ سے کھ اونگس۔ یلے کسل کھو سے
کھ اونگما چک کُشو گنگمہ گوے کھ گوا، کھو گوے کھ تھولبا نہ کُشو گنگمہ سے کھ اونگما۔ یو بین
یا طریقہ کھ کھو نیمو گنگمہ دیکھ کھڈس۔

دیرے سونے گلے کھو اونگس۔ فقیری زیرس، ”انالے وزیر کھیانگ لہ چہ

تھو بس؟“

کھوسی زیرس، ”نالہ دیو سونگس۔“

”لے بخ مید دئی دیکھ چنگ ژھر بر چی یودسوکا؟“

”میدسوک“

”لے بھمید دیونا خدا لہ لقبہ زونے لدنی ژھر ان۔ کھیانگ بُودفوکھورے
 اونگ ینگ، کھیانگ لہ منگمو تیونگ زیرے سوسی زیرے؟ کھیانگ ینگ لوقے
 سونگ۔ سونگے بسم اللہ زیرے تیانگے نہ بُودفوکھورے اونگ، ینگ کھیانگ مہ
 تیونگ۔“ کھو ینگ سونگے بسم اللہ زیرے چک تیانگس، تیانگما نہ گوپی یا لونگبا کشو
 بُودس۔ بُودپا نہ کھوکھورے اونگس، اونگے فقیر لہ ہلتنس۔ ہلتنا نہ فقیری سی دو لہ فو بُوی
 بیاس، بیاسے نہ زیرے، ”کھیانگ سونگ، سونگے نہ بادشاہ لہ زیر، دی فرو لو فچو لہ
 شے ان۔ یا خیروسہ کھیانی بادشاہ لہ زیر بی ان ہے۔ مید نہ کھری بادشاہ لہ میراث مہ
 بیونگمی ان۔“

کھو لہ شمس، ”یا بادشاہ لہ اولاد سکید، دیکھ نہ شس نہ نانگ لہ فکر پوچہ
 یود؟“ زیرے کھوکھورے اونگس۔ اونگے تا ڈرولے اونگمی جو۔ یول نہ نیمور تھونسنگ
 زیرے تا بادشاہ لہ کوس۔ کوانہ تا بادشاہ ہرق ہر مو کھدے کھو نہ فسوسے گوید پا جو یا۔ خیر
 جو، وزیر تھونس۔

بادشاہ سی وزیر لہ ترے، ”انالے اتا وزیر کھیانگ لہ خدا زیرے نا لہ چنگ
 میراثی بندوبست چی سونگسا؟“

”بندوبست سونگس لے بادشاہ۔ دے فقیری سی دی کُشو لہ فو بیا سے منعی
 ان۔ انشاء اللہ یانگ لہ اولاد یود زیرید۔ سکیو نہ سکید لو امہ لو فچو لہ دوشید لو۔ دوسہ
 یانگ لہ زیر زیرسید۔“

زیربا نہ بادشاہ سی زیرس، ”لے اتا وزیر انسان سکیسفی گیب فیوخ شیو
 کھوانگ نتی کھ کلے یود ینگ۔ رب پچھد زیر بوپا اولاد چچی یود زیر بو لیا نمو ینگ۔“
 بادشاہ تمھدس۔ یا جو یا تا دے کُشو بادشائی خاتون پو لہ زا منس، یوزوس۔ زا چک نہ یو
 مولہ جق ہر ژس لزا ہر ژس سونگس۔

یلے کسل دے جق لہ موسکیا کھورس۔ یلے کسل تا مولہ جق لزونگ نوس۔
 سکے جق پو تا نیمور تمھونید پا جو یا۔ تا فقیری دُعا بیاسنی اولاد لہ جو، خاتون پو لہ دینے
 مسینگ صور تگ کمال یود پنی خان چک سکیس جو۔ یار گیا سترد پو کھوانگ سنگ
 سونگس۔ یلے کسل تا بادشائی بو ایونگ لو ینگ ژھر بو کھو لز ینگ ژھر س۔ ایونگ
 لز ینگ ژھر بو کھو جینگ ژھر س۔ ایونگ جینگ ژھر بو کھو ساعینگ ژھر س۔

دیرے کھو لقتینگ ٹیا کو بیٹھو کھورے کھیل بیل لہ گوید پا جو یا۔ جق چک کھو
 پولو لہ گوے وخ لہ کھو لہ چچی بجیدے ننگ نو لوقسے اونگس۔ دے پولو کھو لہ بجیدنی
 انسوک۔ دیرے کھو کھیونگما اونگما نہ بوا نہ زی نڈسکا ننگ نو ماتم مین یود سوک، نو مین

فریاد بین یودسوک۔ کھو حیران سونگس، سونگسے زیرس، ”انا لے بوا انا لے زی
 یدانگ چاٹوے ان؟ چا فریاد بے ان؟ یدانگ ٹوے مقصد پونا لہ زیر۔“

”لے اتی رنمو شے نیا لہ رگنو تر قسے ٹوے ان۔ گوانہ نیا رگسے نہ یانگ ٹوخ
 پوخان گن سکیا نہ نیا لہ چھمہ مہ کھڈپنی ان۔“ تا کھیانگ شے ان زیرے کھونگ مہ
 زیرس۔ کھوے سننگ پنگ شمس، یلے دی اتا اٹو لہ چی دو بے نہ فوقے یود۔ شمسے
 کھو دو کھورے ینگ کھیل لہ سونگس۔

اے جق لہ کھو ینگ کھوری گوا تھوے کھ کھیل بیل لہ سونگس۔ دیرے کھو
 باہر بیونگسے نہ سنا بیاس اتا اٹو سی چہ زیرانگ زیر بو۔ دیرے کھو بیونگسے گوا نہ کھوٹی
 زیریدسوک، ”اللہ! فقیری خیرا لہ غزون مید۔ نتی بو شالہ ینگ لو چک لوس۔“ یو
 زیرین نڈسکا ٹویدسوک۔ تروے فوغیدسوک۔

دے من نہ کھو زگو فیسے اونگسے اتا نہ اٹو لہ زیرس، ”انا لے فی اتا نہ اٹو
 یدانی خیرو چہ ان نہ صاف زیر۔ زیرس نہ ناتی شڈیا ڈوکپی ان۔ مید نہ ناسورے
 گوے ان۔“

زیربا نہ بادشاہ سی زیرس، ”یلے اتی بو نیا لہ میراٹ مید پانتی وزیر تنگسے دینے

دینے بیاسے کھیانگ سکیسفی ان۔ گوانہ دے فقیر پوسی دُعا بیاسے سکیسفی بُو ان کھیانگ۔ گوانہ دے فقیر پوسی کھیانگ لو فچو لہ شے ان زیرسید۔ گوانہ نیا لہ کھری چہ بجدوک، بک پو بجدوگا؟ گو بجدوگا؟ رگو بزو بجدوگا؟ چہ بجدوگا؟ نیا لہ کھیانگ شے اٹو اونگے نیا نوے ان۔“

زیربا نہ کھوسی زیرس، ”غلط لے اتا نہ اٹو فقیری زیرنی خیرالہ یدانگ نویدا، یدانگ مہ نُوس۔ کھو غزون تنگمی ان۔“ زیرے کھو اتا نہ اٹو لہ تسلیٰ منس۔ دیرے کھو ژھن لہ بسترنگ نُو جو کسے نہ کھو خسمبا بیاس، ”فقیری خیرالہ غزون مید۔ تانا شیلوپا دُونوئی اتا نہ اٹو شید نُوس۔ دوپا درنگ ژھن لہ ناسوروک۔ شوس نہ نی اتا نہ اٹو لہ خسمید۔ تاژانی بُو اونیدا؟ تاژانی بُو اونیدا؟ زیرے نانگ شس نہ سہ کھونگ لہ خیال پو اونین دُوگید۔ تا کھونگ لہ ناتھونین دُوکس نہ کھونگ یا حساب پو ژامشے ماتم بین دُوکتوک۔ نامید پی ستونگ نُوین دوگنگ“ زیرس۔ زیرے کھو کھوری جنڈنگ خسیری اشرفی کھورس۔ کھورے نہ ژھنی بجا چونیسی ٹائم پیکھ کھو شورس۔

تاشہرنگ نہ گار مہ سونگفی فرور فرابو سونگے سونگے ملے لہ تھونانہ دیکھ لم خُوم یودسوک۔ می دُرولبی لم چچی یودسوک۔ بہ بونگ دُرولبی لم چچی یودسوک۔ کھی وا دُرولبی لم چچی یودسوک۔ کھو خسمبا بیاس، بیاسے نہ دے کھی وا دُرولبی لم پوری سونگس۔

یلے کسل تا دے جنگل کُننگ نُو سونگسے سونگسے خُدائی قدرت جنگلی بہونی
 لقتو نہ سہ کھو بُودس۔ دیرے تمہ سنگ گوا چک دیکھ جو ان خسوم رڈونگ رڈونگ
 بیدسوک۔ دیرے کھوسی زیرس، ”اِن لے لکونگ نا دکھ گھنڈہ چک ہلتین دُوکسید
 کھدانگ چہ زیرے تھم تھم بین یودپنی اِن؟ اے سی اے کھیونین سالہ تیانید۔ اے
 سی اے لہ تیانید۔ تپی ہرمنگ پوچہ اِن؟“

زیربا نہ یینگ نہ چک پو خا چن رے یودسوک۔ کھوسی زیرس، ”لے
 کھیانگ تھور و خیار بی اِن نہ تھور و خور، گینو خیار بی اِن نہ گینو خور۔“

امہ اے چک پو سمجھدار چپی یودسوک۔ کھوسی زیرس، ”لے سونگ
 میدپی عقل سونگ دُوکپت۔“

زیربا نہ اے چک پوسی سہ کھوے کھا روخ بیاسے زیرس، ”اِنی اوٹا
 سونگ میدپی سونگ خیرا دُوکپت۔“

”یلے جنات نیا خسومکا ہرکونمہ اِن۔ نئی شدیا چیز خسوم یودپنی اِن۔ گوندے
 ژھن لہ نیاسی ہرکوسے کھیونگنی اِن۔ دو بی شیخ پو کھیانگ لہ گویدا؟“

زیربا نہ کھوسی زیرس، ”گوید، شیخ چدپامہ سینا کھتی، نا لیا خموبیاسے شیخ جدید،
 لیا خموگ۔ چہ اِن تپی شیخ پو؟“

زیربانہ ”یا جو یا نیا خسوم کا ہر کونمہ ان۔ نیا ہر کوسے چیز خسوم کھیونگسے یودپنی
 ان۔ خلونگ سکوری شین چک فلان شہری بادشنگ نہ نیا سی ڈاکہ تنگسے کھیونگنی ان۔
 دے چیز پو بی حکمت پو چہ ان زیربانہ یانی سننگ پنگ دے ملسی کھہ گگ زیرے
 خمسمس نہ دے ملسی کھہ کھوسی تھون چوکسی ان۔ گوانہ دو سوسی ٹاکھیڑوک، سوسی نا
 کھیڑوک زیربی ان۔ دوئی غدمہ مال پو ان۔ اے چک پو چہ یودپنی ان زیربانہ نئی
 شدیا دیکھو چک یودپنی ان۔“

زیربانہ ”انا اونا دے دیکھو بی حکمت پو چہ ان؟“

زیربانہ ”دے دیکھو بی حکمت پو دو ان، پانگ لہ گا زان پوزا سنی اونگس
 نہ یری سننگ پنگ خمسمس نہ دے دیکھو تنگ نہ بیونگمی ان۔ لاکھوں می سی زوس نہ
 کھوینگ چھم چس چی مین۔ سوسی سہ مہ زوس نہ کھوینگ نہ لودے فننگمی مین۔ زان سپق
 بگیا ہر زق چک کھوینگ نہ تیار سونگسے بیونگمی ان۔ کھوے حکمت پو دو یودپنی ان۔“

”اونا تنگ چہ یودپنی ان؟“

”دی کمبل پو یودپنی ان۔“

”دی کمبل پو بی حکمت پو چہ یودپنی ان؟“

”دی کمبل پو بی حکمت پو دو یو دپنی ان جو۔ شسفی می دی کمبل پیکھ
 یقس نہ کھولہ ستروق لوچی ان۔“

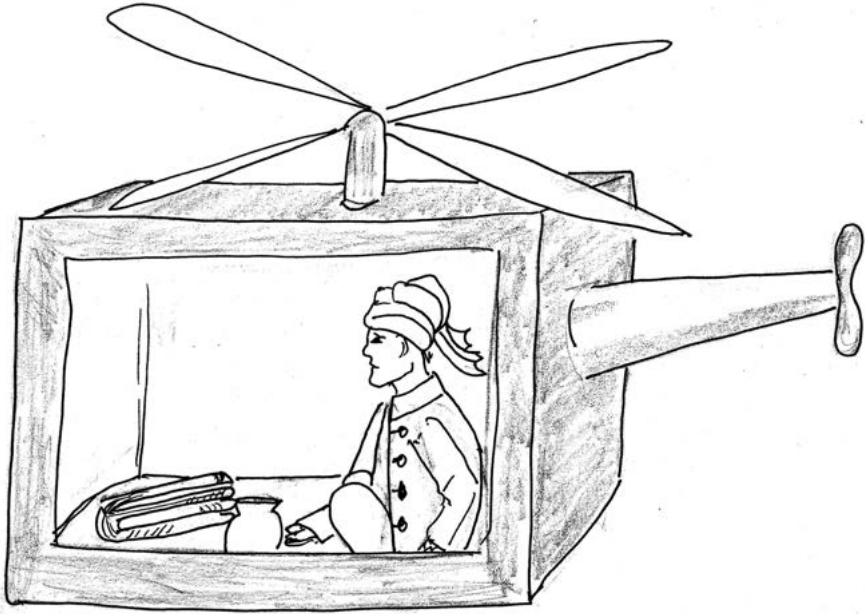
کھوسی زیرس، ”اونادی دیکبو نہ دی کمبل پو دی خلونگ سکوری شین پنگ
 توگ۔“ دونگ دینگ تنگس، ”یا اونانا سی کھدانگ لہ چیرا چک زیرید۔ کھدانگ یو
 بیکھ عمل بیدا؟“

زیربانہ کھوئی زیرس، ”نیا عمل بید۔“

”اوناکھدانگ ژھنکوسی نالہ داریرے کھیونگ۔ کھیونگس نہ ناسی ایک دو
 تین زیرید۔ زیرے نہ دا تھینے تیانید۔ کھدانگ سوسی شوخمو دے دا کھورے تھونس نہ
 دو لہ خلونگ سکوری شین پو منید۔ دو بی شول لہ دا کھورے اونگ کھن پو لہ دیکبو
 منید۔ دو بی شول لہ آخری اونگ کھن پوسی کمبل پو کھیر۔“

کھونگ تھدس، ”اللہ! کھو دینے شیخ فہ کھن چھی، لیاخمو زیرس“ زیرے
 کھوئی سی کھو لہ داریرے منس۔ کھو دا خنومکا تھینے تیانگس۔ کھونگ خنومکا دے دا
 سونگفی رول لہ بگیوکے سونگس۔ چک پو اے دب پنگ تیانگس۔ چک پو ابا دب
 پنگ تیانگس۔

تیا نگمانہ کھونگ دے دالزا سونگس۔ کھو بسم اللہ زیرے خلونگ سکوری شین
پنگ جُوس۔

لی یولنگ سلمہ چوچو زیرین خاتون چچی یودپنی اپنا۔ دے خاتون پو بی
تعریف کھوے اتی دربارنگ اونگھی میونی سی بین دُگیدا۔ کھوے سینگ پنگ یو
خمس، ”یلے دی فقیری خیرالہ غزون مید۔ نانگ شیوپا دُون پنگ بختون چچی گوانا بلتید“
زیرس۔ زیرے نہ ”یلے خلونگ سکوری شین کھیانی نالی یولنگ تمھون چوک۔“

دیرے دے خلونگ سکوری شین پو لہ کھوسی دے حکم پو بیاس۔ دے من نہ کھو غونگ
چی بیاسنی کھہ لی یونگ تھون چو گیدا جویا۔ ہر کونمونگ دالزا سونگس۔ کھولی یونگ
ٹانوں لس چن اپنی چگی سی بلوانے کلین یودسوک موے نی ہندوق پیکھہ بیس۔ بے
نہ ”انو“ زیرس۔

”انو زیر فوری کھیانگ بوس۔ مید نہ کھیانگ زوس نہ فی سو بری سو سترن
مہ گنگ۔ زدم زیرے زدمس نہ کھیانگ فی لقی لقی تھل مہ گنگ لے آدمی طوطی۔“
”یلے انو تادی مہ یول مسنگ سو انو بیک۔ یانگ نری انو ینگ۔ یری
شردے نہ شہ کھول نالہ برانگسے من۔“

”نانگ لہ زے زان مید، تھونگمی پھو مید، گونمی گونچس مید۔ دے یا
چھستن پو گونے نابازار لہ گوے ان۔ یو گونے ناشریعتی پردہ بیاسے دوچی ان۔ تا
کھیانگ برانگسے یقے ناسی کھیانگ لہ چہ زامنوک نہ چہ تھونگما منوک؟“
”لے انو یانی برانگسے یونی، زاجس تھونگچس پو نری انو لہ ناسی کھیونگونی۔“
اپنی کھوسی رن چوکس۔ کھوسی جننگ لچوتنگسے اشرفی غواٹ پو گنگ فیونگسے اپنی لہ
منس۔ ییلے انو یانگ سونگسے کپڑے ژتھسے کھورے اونگ۔ یا جویا انو بونگ لہ

بسترے ریرے کھورے اونگ، چارپائی ریرے کھورے اونگ، تھبکھی سامان چچی
 سیٹ چک کھورے اونگ، فے بُوری چک کھورے اونگ، بانئی غزوک چک
 کھورے اونگ سبق بیالہ۔ ”یا جویا تا کھو آرڈر بیاس۔ تا اپنی لہ زندگی مہ بقفی زان، مو
 بگیوک جویا بازار لہ۔ مو فے بے کھورے کپڑے جوڑا ریرے ریم چوکسے تا اپنی لہ
 پینے تھوبنی کھہ کنگ ہلم چچی دور چچی نیس خسوم کھورے چھو غوریرے چگی کھہ تا مو
 دے زان بان کُن بستر ونگ کلے تھونیدیا جویا۔ اپنی تھونے من نہ کھو دے ننگ پو لہ
 اہا ردوقہ چک دیہا ردوقہ چک تیانگسے کمرے بجی غے تیار بیدیا جویا۔ کھو کمر ونگ ہل
 ہل بیاسید سوک۔ تا انو بوئی سی دے بستر ونگ، کھٹ کُن دے کمر ونگ تنگس۔ تنگسے نہ
 انو بو نیسکا دینگ نو دُگیدیا جویا۔ اپنی لہ تا زندگی مہ بقفی زان کُن کھو سی دے
 دیکبو تنگ نہ فیونین مننا نہ تا اپنی منگمو تھدس لے کسل۔ ینگ سکولبا لِدینگمے رگوسپا
 مید سوک۔ زاسنی اونگوزین تھونین دُگیدیا۔ دیرے کھو سی زیر دیا ”یلے انو یری
 شزدے فی لس چچی بیوس۔ یاڑے عرصو تا یری خدمت بین دُکفی ان۔ ہر چیز پو تا
 یانگ لہ تیار بین یود۔ یری شزدے فی لس چچی بیدا؟“

زیر بانہ موسی زیرس، ”بید لے انوے بو مہ بیانا سی چہ بیک۔ یاڑے عرصو
 یانی فی خدمت بین دُکسے نہ کھری لس مہ بیانا سی ینگ سوی لس بیک؟“

”اوتائری اوسی تپی بادشی بوٹونا له بخشتون چی بیوس۔“

”اللہ توبہ ینگ چی زیرید نہ زیر۔ دو بی بہ منگ کھوانگ کھیانی مہ تونگ۔“

دونگ کھیانگ ہندوق دونگ“ زیرے کھو ہندوغی گوے کھ کھیرس۔ گونہ بہ گونہ فوج
یودسوک۔

یودپانہ کھوسی ترس، ”دیوچہ ان لے انو؟“

زیربانہ موسی زیرس، ”دیو فلان شہری بادشاہ سی بہرق سکورے یودپنی

ان۔ کھوے رول لہ نہ ہلپہ اونگسے یودپنی ان۔ دیو مشرخی بادشی فوج گن ان۔ کھوسی

ہلپہ تنگسے یودپنی ان۔ دیو فلان بادشی می ان۔ دیو رومی بادشاہ سی ہلپہ لہ تنگفی میونگ

ان۔ گوانہ کھوے کھری کھ سوتھونچس چی سہ مین۔ تا کھیانگ شارگو لہ موچہ بیاسے

دوکٹوک۔ کھیانگ ژا مید نہ مید۔ دیشے بادشاہ گنگمہ سی ستونگ چی فچو فچو چونغا

ریرے کھدے اونگسے مومہ دکوپا یود۔ نری بو لہ دکوپوچہ بیاسے دکٹوک نہ کھیانی

کھیونگموچہ بیاسے کھیونگٹوک؟ نری بو زا وخ لہ زو۔ ٹھونگ وخ لہ ٹھونگ۔ کھیانگ

لہ تھوبنی مین۔ موے اتا سی موے دیشے حد پوسنانا لیتسے یودپنی ان۔ کھوجفی

موے بجد پوسکر بی ان۔ ٹکلو چک پنگ مندوغی چھتھو چک پتھی ان۔ اے چک

پنگ موتنگمی ان۔ دو بیاسے سکر بانہ دے کاغذی مندوق پونہ مو درا گوے ان۔“

”یلے اُتو تھو بس نہ لیا خمو سونگ۔ مید نہ کھوانگ مید ینگ۔“

”اُتوے بُو چہ تھوبے موے کھر پیکھ تھونے من نہ کمرہ نیشو بچی ژے
یودپنی ان۔ دے کمرہ گنگمگ نُوفوج گن ہتھیار کھورے دُو کسے یودپنی ان۔ منزل نیشو
یودپنی ان۔ یا منزل نیشو گنگمی کھہ یا حساب پو یودپنی ان۔ منزل نیشوی گوے کھہ مو
یودپنی ان۔ دیکھ فور بی بیا بُو تھونمی میں۔ سیکھی کینوق تھونمی میں۔ گوانہ مو لہ خلونگ
اونگما لہ روشنان چی یقے یودپنی ان۔ دیکھ نیہ خسوے یودپنی ان۔ دیکھ فور بی بیا بُو
تھونمی میں۔“

دیرے کھولہ خممس، ”یا تھونمی ترتیب پو ژری شیدا دُو کسے۔“ یلے کسل تا
کھو ژھنی بجا چونیسی کھہ لنگس۔ لنگسے کھوری خلونگ سکوری شین پنگ جو کس۔ جو کسے نہ
خلونگ سکوری شین پو لہ زیرس، ”یلے خلونگ سکوری شین بادشانی بونوے کھری
روشنان پیکھ کھانی نا فوب۔“ زیرے کھوے سینگ پنگ خممس۔ کھوسی فورے
کھیرس۔ ان نہ ان کھو روشنان پیکھ بیس۔ بے نہ کھو کُے اہینگ سونگس۔ دینگ گوانہ
تا کھو لہ تھونگس۔ یلے کسل دینگ نُو دینے رگشے خاتون چی یودسوک۔ کھو سونگسے
موے لچو لہ خسوروب چی یودسوک۔ دو ہشیار بیا سے فودے نہ کھوری لچو لہ بورس۔
کھوری لچی خسوروب پو فودے موے لچو لہ بجوس۔ خیر یا طریقہ کھہ کھو کھوری خلونگ

سکوری شین پنگ نُو کھو لوقس۔ لوقسے اپنی ننگ نُو اونگسے نید اونگس۔
 دیرے مولنگس۔ لنگسے غدونگ لچھو کھروے وخ لہ مولہ تھونگس۔ مو مانگ
 موری کھہ مہ رکھفا دُوس۔ مولہ شمس، ”یلے نی دی کھر پنگ نُو فورنی بیہ تھونمی مین۔
 سے کینوق تھونمی مین۔“

دیرے مولنگسے غدونگ بوونگ کھرو سفی جوکتو موے اتا اونگسے سکرس۔ سکر با
 نہ مو دے مندوق پو پڑے تھلس۔ تھلبا نہ موے اتا سی دے ستر ونگسے یودپنی کمرہ
 بجی می ردلس، ”حرامزادونگ کھدانگ کھوانگ ہر کونمہ انمنگ“ زیرے۔

دیرے وزیر دیکھ تھونس۔ کھوسی زیرس، ”لے بادشاہ سلامت دیو ژوخ
 بیاتا۔ ہر کونمو ندانگ ترتیبی کھہ فیونیدی۔ درنگ نیجی بجا فچوی کھہ مٹینگ یوق۔“ می
 بی ردبا بند بیاس۔ دیرے نیمہ لہ کھونگ مٹینگ بید پا جویا۔ دی ہر کونمو ینگ درنگ یا
 روشن دان پوری تھونمی ان۔ گوانہ ینگ کھو گار ملے فری تھونمی مین۔ دے روشن
 دانی اوق پیکھ شیشی بجو کھیونگ۔ دے بجو ینگ نُو ندانی عطری مارتنگسے یوق۔ یقس
 نہ کھو یو بیاسے اونگمانہ کھو دے ماری بجو ینگ نُو بُودے کھیرید۔ کھیر بانہ ندانی عطرنگ
 بنگسے یودکھن پو زونے کھیونید ینگ۔

لیا خموگک زیرس۔ کھونگ عطری مار کھیونگس۔ دے شیشی بجوینگ نو مار
تنگسے ایو بیکھ اے ایو بیکھ اے گلے روشن دان پو نہ درا بیدیا جویا۔

کھو اے جق لہ ینگ بجا چوئیس کھ اوئا نانگ درنگ صینہ زیروک
زیرے کھو سونگس۔ کھو ینگ خلونگ سکوری شین پنگ جوکسے سونگسے دے روشندان
پوری ابینگ گوانہ کھو دے بجو چنگک بودے کھیرس۔ کھو دے بجوینگ فوچا چک نہ
اے بجو گنگمہ سہ لوقسے سونگس۔ گواچک نہ ذلق باق بیانہ مولہ نید ژھدس۔ دیرے مولہ
رگی منے یودسوک۔ رگی تیا ئے من نہ کھوشورس، کھو بودس۔ کھوشورے اونگسے کھوری
نگک نو تھونس۔ ینگ جوڑاچک کھورس۔ چمننگ سونگس۔ سونگسے نہ رگوشوق کھورس۔
کپڑا بدل بیاس، گو لہ سومنگ بومنگ تنگس، کھو اونگس، انو لہ زیرس، ”انو دی کپڑو
دھوبی لہ کھروا من۔“

اپنی سی ”لے دھوبی نی بوی گو پنچس پوکھیانی کھروسے من“

زیربانہ کھوسی ”یا“ زیرس۔

تادے چنگمین کنی سی چہ بیاسیدسوک زیربانہ لم گٹ گنگمی کھ پولیس یقسے
یودسوک۔ کھوئی عطری تری بین کھورس۔ تادے دھوبی دکان پیکھ تھونانہ عطری تری

اونڈیوٹوک۔ دے دھوبی زونس، ”حرامزادہ ہرکونمہ، بادشی کھر چتق کھن پوکھیانگ
انمنگ۔“ کھیرے منگی فری چک تیانگس۔ سکواق بق چی تیانگس۔

کھوسی زیرس، ”لے کسل دیونی مین۔ دیو فلانہ دے اپنی سی کھیونگنی ان۔“
اپنی کھیونگما تنگس۔ دیرے اپنی لہ سمن جاری سونگس۔ دیرے کھو سہ ننگ نو
یودسوک۔ کھوسی کھوری سکیسفی جتق پو لہ ہلتانہ دے فقیر پوسی زیرنی چیرونہ درالو
پچو گنگسیدسوک۔ کھولہ شمس ”یا تا فقیری زیرنی چیرونہ درادرنگ فی ستروق لہ گوے
وخ پونیمور سونگنی انمنگ۔“

کھوسی اپنی لہ زیرس، ”یلے فی انویانی نابلتے تو نگ ہے، فی بو اپنا زیر۔“
اپنی بادشی دُونو کھیر بانہ بادشاہ سی ہرثقسے نیس تیانگس، ”حرامزادانو دی
کپڑوکھیانی گار نہ کھیونگنی ان؟“

زیر بانہ اپنی سی زیرس، ”بادشاہ سلامت فی ننگ نو بزبے چک دوگین
یود۔ کھوے ان۔“ کھوے کھ سمن جاری سونگس۔ کھوکھیرس۔ کھوسونگسے بادشاہ لہ سلام
چی سہ مید۔ سونگسے کھوری رعبنگ دوس۔ بادشاہ کھوری رعبنگ دوس، ”فی کھر پو
پنجین اونگ کھن پوکھیانگ انامین؟“

زيربانه كهوسى ”ان“ زيرس۔

بادشاه له اچنن خا اونگس، ”گا سه هرگونمى ان نه ناله ژهلبے مين زيربى انپا۔
ان زيرے كهوے دماغ پوله هلتوس۔“ بادشاه سى حكم بياس، ”كهير كهو كهير كهو هندوغى
گوے كه كهيرے كاروشنگ له فيونگ“ زيرس۔ جلا دلہ حكم بياس۔

كهوسى زيرس، ”كهياڻى نارديچوك ينگ، ينگ كهياڻى ناله چه بيك۔ يوله نا
تيار يود۔ مه ردوب زيرے نامہ زيربى۔“ ديرے كهو ردباله كهوے كنممه لقبه چنگس۔
ديرے كهوسى زيرس، ”شى كهن له كهچم چى زير چوك۔ كهداڻى نارديو نه ردوب امه
نالہ گومبه خسوم تنگمى فرصت من۔ خيرا خسوم زيربى فرصت من۔“

”كهياڻگ له خيرا خسوم زيربى فرصت نيا منوك۔ گومبه كهياڻگ له چك
كهوانگ تنگمى فرصت نيا سى منمى مين۔“

”يا اونا ليا نمو گگ۔“ ديرے كهو اپنى له خط چى فلو خسوم ريس۔ اپنى جو
بخشش دى ظلم چن بادشاه سى ناردين يود۔ گوانه نى گو نه رگو بر فيس نه حق چك ىرى
نگ نونانى فچوسنى كمرنگ نوبوق۔ گوانه نى جندنگ نوبينه يود۔ يوزچه بياس نى رگو
نه گوتهوك چوكسے نى جولنگ نوبچهد پوكمبل چى يود دے كمبل پونى رگوے كه تنگسے

يوق۔ نني ڪهچيم پويانگ له يو ان زيرے ريس۔ ديرے فروچڪ نه نيمبو دو ڪل تنگس۔
 ڪهوے گو نه رگو بريس۔ ڪهوے رگو ڪهري هندوق پيڪه نه مگبنگ ردوقه تنگسے تنگس۔

تادے فروسي اونگسے اپني له سکت زيرس، ”له اپني نو ڪهري فروسي خط
 ڪلسيد۔“ تا ڪهو سي ليگي خدمت بياسے يو دپني مو دومبه چتمو پھو پنچي نوس۔ بوي
 ڪهو ڪهولنگ نو۔ خير جوان چي ڪهنيگ له مزدوري منے ڪهوے لاش پو ڪهيونگسے رگو نه گو
 تھوڪ چوڪسے ڪهو زيرني ڪهچيم پو نه زومسے ڪمبل پو ڪهلتري تنگسے دينگ نو ينيديا جويا۔
 اپني ڪمرنگ يقس۔ اپني له نيد سه مه اونگس۔ بوي ڪهو ڪهولنگ نو دے ژھن پو مونون
 دوگيديا جويا۔ مونون دوس۔ ديرے ژھني بجا چونيسي ڪه ژے ديرے ڪهو له ڪلے
 ستروق لوقا شروع گويدا جويا۔ بادشائي بو ديرے ستروق لوقسے ينگ انوے دونو حاضر
 گويدا جويا۔

اپني سي زيرس، ”له انوے بو ديوچه سونگس؟“

زيربا نه ”يله انو تا تھو پنچس چي شيسے ان۔ انشاء اللہ ناشيسے مين۔“ ديرے
 ڪهو ينگ ڪھوري ديکوبنگ نه شامار پلائي فيونين زين جنگمو ينگ دُوك دُوك گوا
 چوگيديا جويا۔ بيانوے غرُوك ترادے نه گوپني ڪهرق کن ينگ برابر گوا چوڪسے ينگ

جوان سونگس۔ جوان پچوس۔ پچوسے نہ کھوسی اٹولہ زیرس، ”یلے اٹولہسکے تا سودے لہ گوید۔ نونا اونے من پونری اٹوسی دی خسیہ غمبول گن پھونزے خرچہ بیوس۔ انشاء اللہ تا شوخمولوقسے اونید ہے“ زیرس۔ اٹولہ دے خسیہ غمبول گن منس۔

دیرے کھوینگ ژھنی بجا چونسی کہ لنگسے کھوری خلونگ سکوری شین پنگ جوکسے دے روشن پوری سونگسے موے بسترو نہ ستریسے تواق لینے کھوینگسے خلونگ سکوری شین پنگ یقس۔ ”یلے خلونگ سکوری شین کھیانگ فور“ زیربانہ خلونگ سکوری شین پوسی کھونگ کھورے بیونید پا جو یا۔ مولہ دخن نید ژھدفا مید۔ خلونگ سکوری شین پوسی فورے فورے کھیرے سمندری تھنا چک لہ تھون چوگیدا جو یا۔

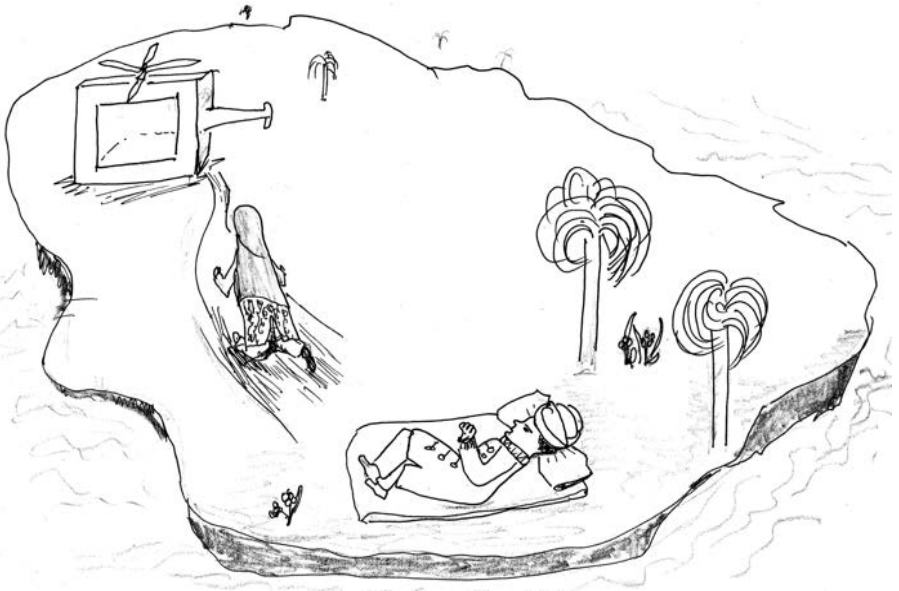
تا دیکھ گسکور پونگنمہ پھو انسوک۔ سمندری سکل لہ ما بولی چک ژالہ سپنگ سکلے یودسوک۔ سپنی ہر ژونگ سکلے رنگبو رنگبو سونگسے یودسوک۔ کھولہ شوق سونگس۔ یا سپنگ پیکھ بے خاٹون پو بی غدونگ پو لہ چک ہلتیک۔ زیرے کھوسی خلونگ سکوری شین پو لہ اشارہ بیاس۔ خلونگ سکوری شین پوسی کھو دیکھ فبس۔

مولہ نید مہ ژھدس۔ کھولہ خسمس، ”یا تا دی سمندری سکل پنگ نہ موگار بگ؟ ینگ سو دکھ چہ بیاسے اونگنوک۔ نانگ نم لے من پونید اونگنوک، نانگ لہ

نید چھق یود، دیکھ نہ موے شکل و شمائل نہ ہلتید“ زیرے کھوانگ سہ دیکھ فرید لہ
لوقس لے کسل۔

دیرے کھولہ نید اونگو نہ مولہ نید ژھد پودرا سونگس۔ موکوار کھورے چک
ہلتس۔ مو حیران سونگس، ”لے نانگ اتی کھر پنگ یود پنی اپنا۔ می مید، کھی مید، دکھ
تھونسید، شربی نیمہ ژوخ جوان چھی یود۔“

مندوق چوچو خاتون حیران سونگس ٹوس۔ تا چارہ مید بُو دے دُو کسے
مید سُوک۔

مولہ خمسمس ”کھوچہ بیاسے اونگس۔ کھوے چیز چی ننگ دینگ نو چی یود۔
 دے دیکو لہ چی زیرس۔ چنگ مہ سونگس۔ کمبل پولہ چی زیرس۔ چنگ پتے مہ سونگس۔
 دیرے موخلونگ سکوری شین پنگ جوکس، جوکسے نہ زیرس، ”یلے خلونگ
 سکوری شین کھری شدیا مجال یود نہ کھری شزدے شہ کھول دئی گا فری کھیونگنی ان
 نہ یا ملسوری کھی پلے لہ پتہ گوا مہ چوکپا کھیر۔“ تا دے خلونگ سکوری شین پولوسوی
 لقیپنگ تھونس نہ دو مالک لدنمی اپنا۔ مووانگ مالک سونگ جو۔ مندوق چوچوسی
 خلونگ سکوری شین پولو کھدے شوریدا چوایا۔ کھیر کھیر فو لہ کھیرے موری یاروشن دان
 پیکھ فبے نہ ننگونگ سونگس۔ دے خلونگ سکوری شین پولو موری المارنگ زبے نہ
 غریمہ تنیدا چوایا۔ سولہ سہ موسی پتہ گوا مہ چوکپا یو بیاسے یقس۔

دیرے دے خان پولو لہ نید ژھدس، کھورے ہلتس۔ ہلتا نہ دیکھ دیکو مید،
 نہ دیکھ کمبل پولو مید، نہ دیکھ خلونگ سکوری شین پولو مید، براینگ تیانگس، درنجوک
 فچوس۔ تا دی سمندری سکل پنگ نہ گارگ۔ خاتون تھوبی ہرمنگ کھوانگ مید۔ کھو
 دے جتی پولو دیکھ غوفر یاد بین دوس۔ دیرے گیو خسپا سونگس۔ گوانہ دیکھ نیو پونئی سی
 دیکھ نیو تنید سوک۔ تا دونگ لہ منخس چی سہ چنگ مید سوک۔ جندونگ خلونگس، خلونگمانہ
 جندنگ نو اشرفی چک یود سوک۔ یو دے نیو پالہ مئے نہ کھولہ اہینگ کھیر زیرس۔

زیربانہ کھوسی یا اشرفی چک پولہ مہ کھیر زیرس۔ کھوسی کھیر زیرس۔ مہر حال کھو دے نیوینگ جوکسے اہا بیٹونیدیا جویا۔ تاکھو رگیاستردی رگیاسترد لہ خاتون پولین کھورین کھورین سولہ مہ گونگ کھولہ گویدیا جویا۔ سولہ مہ گونگ گوین ہلتو خفا نہ گلہ نہ کنگ ہلم کن چھدے کنگمو کھرغی مارنو گویدیا جویا۔ یلے کسل تاکھوے سمغرونگ ژھرے برقی پتی سہ میدیا برانی فری تھونسدیا، کنگمہ لقی زیرمونگ کن ژھرے بیٹوگا بیٹوک سونگسیدیا۔ تادے تھنگ پیکھ چھو غوشنگلیل چک یودسوک دو نہ نیمور پھومک چی سہ یودسوک۔ کھو دے پھومک پیکھ پھومی بوی تھونگس۔ خلد بدکن فیونگس۔ فیاق بق بیاس، بیاسے نہ تاکھو کوچی فرید لہ لونغیدیا جویا۔ لوقا نہ دے شنگ ڈوئی گولے کھ فو فوروق چک نہ موفوروق چگی سی خیرا تنیدیا جویا۔ موفوروق پولہ نوزن سونگسے موری سننگ پنگ زیرس، ”دی خان پولدینے رگشے خان چی یودیا کھو شارگو لہ چی زدک چی نہ فوسفید۔“ دیکھ نہ فوفوروق پولہ زیرس، ”کھیانگ مہ کوسپے مہ ژھورنے خیرے تونگ۔“

”لے دیوئی سنا شنگو دکپت، بک خسلپو دکپت چہ خیرا تنید؟“

زیربانہ موفوروق پولیگی خاچن چی یودسوک۔ موسی زیرس، ”کھیانگ ژوخ خیرا مہ تنگمی اشی پالہ دکپدا ایری ینگ فوروق چک لہ دکنا سہ پھوقفی ینگ۔“ مو

کھروس۔ کھروسے گمبہ لدنگ پیکھہ بلبے اونگسے دُوگیدپا جُویا۔ کھیانگ ژوخ پوشی پا
فجوسے دُوکپو پڑے ناینگ چک لہ دُوگید زیرے موسی دھمکی منیدپا جُویا۔

منمانہ دیرے کھوسی زیریدپا، ”یلے نی خاتون نمہ نڈانگ یودپنی شنگ دُونی
اوق پنگ نُوخان چک یودکھوسہ بادشائی بُو ان۔ طُورانی بادشائی بُو ان۔ گوآنہ بادشاہ
لہ میراث میدسوک۔ میدپا وزیر تنگسے فقیری دُعایا سے سکیسفی بُو ان دیو۔“ تا کھو
کھوانگ لہ پتہ یودپنی خیرا گنگمہ فو فوروک پوشی مو فوروک پو لہ تنگس۔ یلے کسل فو
فوروک پوشی کھوری نمو لہ دے خیرا گنگمہ تنیدپا جُویا۔ تا موے مقصد پو کھوانگ
کھوینگ نہ خیرا فیونگمو انپا۔

دیرے موسی زیریدپا ”انالے اشی پا دے خاتون پو یینگ کھو لہ لو قسے
تھوہٹوگا مہ تھوب؟ تھوبس نہ کھو لہ گا طریقہ کھ تھوہٹوک؟ کھو لہ عذاب سونگسے
تھوہٹوگا؟ آرامی کھ تھوہٹوک؟“ زیرے موسی فو فوروک پنگ نہ خیرا فیونیدپا جُویا۔

دو زیربانہ کھوسی زیرس، ”دی لم پیکھہ لم بک خسوم یودپنی ان۔ لم چگی فری
سونگس نہ کھو گھنڈہ چک لہ تھونمی ان۔ لم چگی فری سونگس نہ کھو لوستونگ فو لہ تھونمی
ان۔ یینگ لم چک یودپنی ان۔ دوری سونگس نہ لوستونگ خالہ تھونمی ان۔“

”اونا دے گھنڈہ چک لہ تھونمی لم پوگو ان؟“ زیربانہ کھوسی دیکھہ دو یود دیکھہ یود زیرے کھوسی لم سنہ بیدیا جویا۔

”یا اونا مو کھولہ چہ بیاسے تھوہ توک۔ موے کھر پنگ نُو فور بی بیہ مہ تھونمی ان لو۔ تاکھو شارگولہ دے خلونگ سکوری شین پوسہ موے شدیا یود پنی ان لو۔ کمبل پوسہ دیکھو سہ موے شدیا لو سے یود پنی تاکھو چہ بیاسے تھونوک۔؟“

زیربانہ فو فوروق پوسی زیرس، ”ڈانگ یود پنی دی شنگیلی شری کھہ نہ لونے چدے کھورے گوارگو پسی ان۔ دو کھورے سونگسے مولہ زامنس نہ مو شدی لدنمی ان۔“

”شدی لدنہ نہ ینگ فیونگمو چہ بیاسے فیونید؟“

زیربانہ ”دی شری کھہ بیونگسے لونے چدے کھورے سونگسے نہ زامنس نہ شدی ینگ انسان لدنمی ان۔“ زیرے دے رازکنگمہ مو فوروقموسی فو فوروق پنگ نہ فیونگسے کھولہ تھون چوگیدیا جویا۔

دیرے مو فوروقموسی کھولہ زیرس، ”یلے آدمی طوطی کھیانگ لہ نئی سکت پو ژونچی کوے ان نہ ناسی کھیانگ لہ اشارہ منسید۔ تامہ کوس نہ نالہ ینگ چارہ مید۔“

موسیٰ شوقیو پُھوئنگ چک زینگس۔ زینگس نہ کھوے غدوئنگ پیکھ چک تیانگس نہ کھوئنگ
نپسکا گویدپا جويا۔

دیرے کھو لنگس، لنگس نہ کھو بسم اللہ زیرے دے شنگ ڈوئی گوے کھ
تھولس، کھو کھوری یا چھد پو تھوئنگ نو دے لونون تنگس زدرلیدپا جويا۔ دے لونونگ
تھوئنگ نو گٹ تنگس کھورے نہ ینگ پُھوئنگ تھوئنگس۔ دیکھ نہ کھو دے گھڈنہ چگی لم
پو لہ گویدپا جويا۔ دیرے گھٹی ننگجونگ کھو کھوری انوے ننگ نو تھونس، انو لہ سکت
زیرس، ”یلے انونی سننگمہ کپڑے پیڑے ننگ نہ کھوئنگ۔“ انوسی کپڑے کھوئنگس بو لہ
فنگس۔ بو چھنگ سونگس سمغرو ڈھرے برانگ پو لہ تھونسیدپا دونگ برقسے گو پنچس
چی لہ بدل بیاسے ننگ نو تھونس۔

تھونما نہ انوسی زیرس، ”انالے بو کھری شکل کن سے لین سنگ کھیانگ لہ
چہ سونگس گانگ سونگس؟“

زیربا نہ کھوسی سے غزون بون چچی پھوسے یودپا یو اپنی لہ زیریدپا جويا، ”یلے
اونو ناسونگس۔ فی نو کر دیشے یودپا فلان دے شہر پنگ نہ فی کھ ہر کونمہ فوس۔ یانی شکر
بیوس۔ یری بو ژا بودے تھونفی ان۔ مال دولت سنگ ہر کوسے کھیرے نری ستروق
پو ژا بودے تھونفی ان۔“

”یلے انوے بو، نری بو کھوانگ تھوبس نہ ینگ مال دولت گنگمہ
تھوبتوک۔“

تا کھو ینگ ہفتہ چک اپنی شیدا ڈوگیدا جویا۔ تا کھوسی اپنی لہ منفی
اشرفیونگ موسیٰ خرچہ مہ بیایو دسوک۔ دو کھوسی کھیونگسے قسم نہ قسمی رنگ کن کھیونگس۔
قسم نہ قسمی مشین کن کھیونگسے تا دے لونون کھو فے بیدا جویا۔ دے شدی گیوربی
لونونگ فے بیاسے مٹھائی ننگونگ تین کھوسی تھیلا چک فجویدا جویا۔ دیرے دونگ
تیار سونگس۔ گوانہ کھوسی اپنی لہ زیرس، ”یلے انو تا دوکسے تھنما مید۔ تا درنگ یانی لس
چی بیارگوسید۔“

”چہ بیارگوسید لے انوے بو؟“

زیربا نہ کھوسی زیرس ”یانی گویاسے سہ مندوق چوچو خاتون لہ دی مٹھائی
زا تنگما رگوسید۔ یوموے ہلتونگ تھونمی طریقے نری انوسی بیارگوسید۔“

”لے انوے بو دومہ بدونو یودپنی ان ہے“ زیرس۔ موسیٰ دولیا نمو ڈونگے
چکنگ تنگس۔ لیا نمو لٹھی کپڑا گز چک کھیونگس۔ کھیونگسے نہ دے ڈونگو دینگ تنگس۔ دو
تنگسے موسیٰ کھیریدا جویا۔ دیرے میدسوکنا یا گارڈکنی سنمدل کن گرم تنگسے لچنگ لیکھر

کھورے سُوسی رگی کھورے دُکسے یودسُوک۔ تا اپنی مانگ سے لیگی زبُوگی کھہ دے
 گارڈکن لہ نے کھہ ہلتین کھیر کھیر لہ کھیرے خاتونی کمرنگ تمھونیدپا جُویا۔ دیرے خاتون پو
 کھٹ پیکھہ مست سونگسے یودسُوک، ”ہئی ہئی لے خاتون کھیانگ لہ پتہ میدا؟ چُوچُو
 منے کھیانگ ژھر پُکھی اُوتا اِن۔ کھیانگ دوسے بادشائی بوٹو سونگسے ہاں۔ کھیانگ نہ
 نیمبونا لہ بُو سکیسفی اِن۔ پُوچُو چک پوکھیانگ لہ منئی اِن۔ پُوچُو چک پوئی، بُو لہ
 منئی اِن۔ ئی بُو ژھرے بختون بیاسے ناسی یانگ لہ مٹھائی کھیونگسید۔ کھیانگ
 پردنگ دُکسے یود۔ نری فنگمگ ژھرے دوسے پُوچُو نگو سونگسید۔“ زیرے اپنی سی
 ترنکل بِنکل چی چورونگ چی گنگ تنگس، ”نود یُو زو“ زیرے۔

”دیکھہ یوق“ زیرے۔ اپنی سی دو میز پیکھہ یقس۔ اپنی لقی کھہ زوسہ مولہ
 شک اونگس۔ اپنی لوقسے اونگس۔ موسی می بی سُو یودا ہلتس۔ سُو سہ میدسُوک۔ کُلے
 گٹ پوکھولس۔ دینگ نُوقسم نہ قسمی مٹھائی یودسُوک۔ موہرن پیکھہ کلبا شروع بیدپا
 جُویا۔ دیرے دے مٹھائی بُلچی زانہ موچھو غوشدی نوچک گیوریدپا جُویا۔ مٹھائی زازا
 مولہ بروت اونگس۔ یلے کسل دے مٹھائی زاپھماچک موشدی لدس۔

بادشائی کھرنگ ینگ اعلان سونگس، ”سُوسی ئی بوٹو شدنگ نہ فیونگسے
 مندوق چوچو خاتون فچوس نہ ناسی کھولہ لاکھونگ خسیر غمول انعام منید“ زیرے بادشاہ

سی اعلان بیدپا جویا۔ تاکھوسی شرط چمی یقہس۔ سولہ دو بیونگس نہ دے انعام پوتھوبا۔
مید نہ کھوے گورگی کھہ بر فیسے ردبا۔

تاکھوسی جادو بیاسے یودپنی دومبہ چن عالم کن لہ چہ بیاسے بیونید۔ عالم اخوند
کن انعامی لاپنگ اونگس، سولہ سہ مہ بیونگس۔ مہ بیونگما عالم اخوند چمی مامنگموے کھو
سی رگونہ گو بر فیدپا جویا۔ سوسی لزالہ سوسی ہفتہ لہ سوسی جق لوکھور لہ فیونید زیرس۔ سو
لہ سہ مہ بیونگما کھوسی ردبے فنیدپا جویا۔ تا سزائے موت مننا نہ سو سہ دو بیونگما کھیودپا
میدپا جویا۔ تا اخوند عالم سہ سومہ اونگس۔

دیرے کھوسی سہ اپنی نہ نیمبو فرن تنیدپا جویا۔ دے ذلیل بادشاہ لہ ناسی
فیونید زیر۔ اپنی سی بادشاہ لہ زیرس، ”لے بادشاہ سلامت دوئی بوسی فیونید لو۔“

”اوناکھوری ژھے رنگمو سونگ، اپنی کھیانگ کھدے اونگ۔“

”لے بادشاہ سلامت کھو دو بیاسے اونگمی مین۔ کھو لہ جونمی جون بہر تا کھدے

وزیر تنگما رگوسی ان۔“

تا اولادی ژھرانگ بادشاہ کھوانگ اونگسے ”یلے اپنی بو شوخس“ زیرس۔
بادشاہ لہ کھمور لہ تھم چوکس۔ کھوری کھرنگ کھیونگس۔ دیکھ نہ کھوسی شرط منس، ”یلے

اخواند“ زیربانہ ”لے بادشاہ نا اخوند مین۔ نا ڈیانگسپہ ان۔ کھیانی کھری شرط پوچہ ان نہ زیر۔“

زیربانہ بادشاہ سی زیرس، ”گوانہ فی شرط پو یو ان۔ فی بوٹو دودس نہ کھیانگ لہ دیڑے انعام، تا کھیانگ لہ مہ بیونگس نہ کھری سہ سر قلم بے ان۔“

زیربانہ خان پوسی زیرس، ”لے بادشاہ کھری دی انعام بنام پونا لہ رگوس کھن مین۔ نا بے ضمیر می سہ مین۔ فی سہ وعدے چک یودپنی ان۔ پیشک کھری بوٹو مہ دودس نہ کھیانی سر قلم بیوس۔ گوانہ فی وعدو یو ان۔ کھیانی کھر خالی بیاسے ڈوکپا رگوسی ان درنگ جق پو۔“ تا بوٹوے ژھرانگ کھو کھر خالی بیاس۔ دیرے بستری کھہ رالی بوٹو سونگسے شدی چک یودسوک۔ کھو اونگما نہ مولہ پتہ سونگس۔ تا کھو تھونگما نہ مولہ کھیاقشہ اونگما شروع گوید پاجویا۔ دیرے کھو زگو فیا چک موسی سلام بلام کن بید پاجویا۔ دیکھہ نہ کھوسی مولہ زیریدپا، ”ناسی کھیانگ کھی گوا چوکسی اپنا۔ فق گو چوکسی اپنا۔ دخن ناسی کھیانگ انسان لہ چھدنی شدی گو چوکسی ان۔ حرامزادہ نو دخن کھیانگ فی لقیانگ یودپنی ان۔“ زیرے کھوسی بقی ستروس، ”گارے فی ہتھیارکن گار یود؟“

”المارینگ یود“ زیرے ہلتنس۔ فیونگسے کھیونگس۔ کھوے دے خلونگ سکوری شین پو، دیکبو نہ کمبل پو لہ چھونوغزیمے تنگسے یودسوک لے کسل۔ دو فیونگسے کھیونگس۔

دیکھ نہ کھوسی زیرس، ”دوسے ناسی کھیانگ فیونڈ۔ فیونگفی جُوک پنگ
کھیانگ نالہ دُوکپی نابور۔“

”لیانموگگ“ زیربانہ دیکھ ناتھو سکس۔ نکاح ریس۔ ریسے نہ کھوسی دے
شدی انسان گیوربی مٹھانی مولہ ”بگیونگ“ زیرے مَس۔ دیرے کھوسی مٹھانی چک
فنگس۔ موے سکیدپنی کھہ نہ گین پوانسان گویدپا، نیس فنگس دیرے مٹھانی گنگمہ زے
من نہ موے رگو گنگمہ شدنگ نہ بیونگسے انسان سونگسے ینگ گوپنی مندوق چوچو خاتون
گویدپا جویا۔ دیرے مولہ سہ کھوے کھہ سننگ سونگس، ”تا یں مہ یں گنگمہ کھوانگ لہ
یینگ کھوانگ پاتھلے نانگ لہ لیانمو اشی پاسو تھو بتوک؟“

دیرے کھو بادشاہ لہ اطلاع مَس، ”یلے بخمید بادشاہ اونگ کھری بوٹو کھیانی
سنہال بیوس۔“ بادشاہ منگمو تھدس۔ ٹکلو چک پنگ مندونی چھقبو چک تنگس۔ ٹکلو چک
پنگ خاتون پوتنگس۔ تنگما نہ دراسونگس۔

دیرے بادشاہ سی زیرس، ”یلے نی رنمو شے خان کھیانی نی شدیا نہ گا انعام پو
ژلید نہ ژول۔“

زیربانہ ”کھری انعام پوسہ نالہ رگوس کھن مین۔“

”دوسے چچی ناچی کھیانگ لہ منے میدپا نا کھیانگ فُود تنگمی مین۔ تا مید نہ نا
 لہ میراٹ مید نری بو نو کھیانگ لہ حق۔“
 ”نا کھری بو نو سہ کھیونگما مید۔“

دیرے بو نو سی زیرس، ”اتا جو بخشش نا کھوانگ لہ میدپا ینگ سُو لہ دُو کپی
 مین۔“ دیرے کھو لہ فچول تھم بیاسے کھو بادشی مقہ بیدا جویا۔ دیرے کھونگ اتا بو
 نیسکا گرا خفو بیدا جویا۔ بخشتون بیاس نہ شہ ژامشے رگوسوک؟ مار ژامشے رگوسوک؟
 می ژامشے لہ دعوت بیک؟ زیرے کھونگ نیسکا دیکھ گرا خفو سونگس۔

گواچک بو سی زیرس، ”لے اتا سوسوینگ مید نہ ینگ چگی مال زانی کھ
 بخشتون بے بو ناسہ مین۔ لے اتا یانی ہرق ہر مولا اونگ زیر بی کھیو دیوسی۔ گوانہ نا
 ژا اونگی مین۔ دے کنگمہ لہ زان منعی ہتھیار نی شدیا یو دپنی ان۔“ تا کھوے شدیا دیکبو
 یودپا۔ زیک زیرفو ٹھونگنوک زیرفو دینگ نہ بیونگی اپنا۔ لیا خمو لگ زیرس۔ شہر کھنگی
 میونگ لہ کھوئی دعوت بیاس۔ چھوی نیہ نور بی بیہ لہ تھونے من دعوت بیاس۔

تا دیکبو ینگ نو مید سوک نہ لے کسل، گیو خسے مہان کن لہ چا بسکٹ بیونین
 گوید سوک۔ دیکھ نہ شامار بیونین گوید سوک۔ قسم نہ قسمی زان دینگ نہ بیونید سوک۔ شہر

کھنگلی می سی زو سے دینگ نو برنومہ سونگس لے کسل۔

تا بخشتون سونگس کھونگ تھد کھ نہ رگنوں کھ دُوگیدپا لے کسل۔ دیرے
دے موڑیا نکمو اپنی سہ بادشی کھرنگ کھیونگس یغیدپا جو یا۔

دیرے کھو لہ کھوری بو انہ زی اُو اونگس سزنگ کھوانگ لبق لبق تھینیدپا
جو یا۔ تانی دے زدکپا اتا نہ اُوچہ سونگسید شسا یودا پتہ مید۔ شمسے نہ کھوسی ژھن لہ خط
چی فلو خسوم رِس۔ گیو خسی کھ خشق چی زونے کھیونگس۔ کھیونگس کھوے جنگمو لہ دے
خط پو بُوَس۔ بُوَسے نہ ”یے خشق دی خط پو کھیانی فی اتا نہ اُو لہ تھو پُوک۔“
زیرے طورانی رول لہ کھوسی فودے تیانیدپا جو یا۔ خشق پو سونگس بادشی کھر نہ
نیور شنگیل چگی کھ بَس۔ اتا نہ اُو لیگی رگسے تھمی زگیدپو نہ درا سونگس یودپا۔ اتی مک
پو جرسیدپا اُوے مک پو لہ ہلب ہلب چی تھوئیدپا۔ سلطنتی کھ وزیر پو دُوکسے
یودپنی انپا۔ دیرے خشق پو شنگیل پیکھ نہ بے نئی ہندوق پیکھ اونگس۔ ہندوق پیکھ نہ
نتی ننگونگ اونگس۔ اپنی سی اپو لہ زیرس، ”اپو فی بوی خبر چنگ یودا؟ خشق چگی
سی خبر کھیونگسید۔“

اپوسی زیرس ”لے مک جرفانو فقیری خیرا لہ غزون میدپنی ان۔ فی بوشے
فلان دیرے لو سونگس۔ نتی بوشے کھوے زدوگنگ نوٹو سے نتی مک کن جرسید۔“

”اپو ننگ۔ خشعی چنگمولہ خط چی ننگ۔“ دیرے موسیٰ خشق پو زونے
 دے خط پو کھروس۔ یلے کسل اپنی لیکھر ہرتینین سونگسے دے سکولی فزو چک
 یودسوک دولہ بلتس۔ یلے بُو دی خط پو فیا اونگ زیرے کھیونگسے کھوسی دے خط
 پوفیس۔ فیسے نہ زیرس ”یلے اٹویری بُو مندوق چوچو خاتون کھدے بیرلہ بجا بگیادی
 کھے یاواتھونیدلو۔“

یلے کسل دے خط پواتا اٹو نیسکا سی مک کن لہ ترو دس۔ ترو دپا نہ مک کن
 تازہ سونگس۔ کھوسی وزیر کھیونگما تنگس۔ وزیر کھیونگس۔ کھوسی وزیر لہ زیر دپا، ”لے وزیر
 ہسکے گیو خسی بجا بگیادی کھے فی بُو مندوق چوچو خاتون نمہ بیاسے کھدے پیکھ تھونیدلو
 کھیانگ کھر زدونگ فیسے می بورے دونگ صفائی بیوس۔“

”لیا خمو گک“ زیرس۔ وزیر سی ہر مق ہر موندس۔ کھر زدونگ پڑے
 رگیاسترد پوکھوانگ صفائی بیدپا جویا۔

اے جق لہ یا ٹائم پیکھ کھوسی زیر دپا، ”یلے بوا، بوا زیر بونگ زی
 زیر بونگ نالہ سہ یود۔ نا اونگسے دیڑے عرصہ سونگسید۔ فی اتی حالت پوچہ سونگسید۔
 اٹوے حالت پوچہ سونگسید۔ یری شزدے نہ شہ کھول نالہ ینگ دُوکپا یتا مید۔“

زیربانہ ”یلے اتی بو اوٹا لزا تروک نی کھری کھ لزا تروک کھری کھری کھ
ہے“ زیربانہ ”لیانموگگ“ زیرس۔ یلے کسل مندوق چوچو خاتون کھدے دے
خلونگ سکوری شین پنگ تنگے اونگے کھوری اتانہ انونہ ہرق ہرمنونہ ٹھوکسے زمین
ٹھونین تھدکھ رگنوبین دوفنی رونگ نہ چیرا۔

